

DISPUTATIO V.
DE CARENTIA PHYSICÆ
prædeterminationis, & carentia
imperij efficacis.

Supposito, quod physica prædeterminationio iuxta nostros Authores auferet libertatem: queritur a nostris tantum, an eam auferat formaliter, an solùm illativè? seu quod est idem, an carentia physica prædeterminationis constituat libertatem? Et idem agemus de imperio efficaci.

SECTIO I.

An Carentia physica prædeterminationis constituat libertatem?

ISup. 1. dari necessitatem antecedentem proximam, & remotam. Necesitas simpliciter antecedens proxima est illa, quæ præcedit ad actum necessarium, ita ut inter ipsam, & actum nulla alia necessitas mediet: sicut potentia proxima est illa, quæ præcedit ad actum ita, ut inter ipsam,

sam, & actum nulla alia potentia mediet: Exemplum necessitatis antecedentis proximæ esse potest decretum applicativum connexum, vel aliud se tenens ex parte actus primi determinatè requisitum ad actum, & connexum cum actu. Necesitas simpliciter antecedens remota, est illa, inter quam, & actum mediat alia necessitas antecedens: si carentia omnis decretri collativi auxilij est necessitas antecedens remota carentia consensus; quia inter carentiam decretri collativi auxilij mediat carentia auxilij, quæ est necessitas antecedens carentia consensus. Non procedit quæstio, an carentia omnis necessitatis antecedentis constituat libertatem? quia certum est, carentiam necessitatis antecedentis remota non constituere libertatem: siquidem decretum collativum auxilij est carentia necessitatis antecedentis, scilicet, carentia defectus omnis decretri collativi, & decretum collativum auxilij non constituit libertatem.

II Sup. 2. prædeterminationem actus A non auferre, adhuc illativè, libertatem ad actum B: quia prædeterminatione solùm auferit libertatem actus, ad quem necessitat; & solùm necessitat actum, ad quem prædeterminat, & conse-

quenter non procedit quæstio; an carentia prædeterminationis ad actum A constitutat libertatem ad actum B? Ex quo sequitur, carentiam prædeterminationis essentialiter prædeterminantis ad actum essentialiter exigentem prædeterminationem (quam prædeterminationem vocant Izquierdo, & P. Doct. Ramirez prædeterminationem strictam) non constituere libertatem ad actum non exigentem essentialiter prædeterminationem: quia huiusmodi prædeterminatione non necessitat ad actum non exigentem prædeterminationem, & consequenter non est cur carentia huiusmodi prædeterminationis constituat libertatem ad hunc actum.

3. Sup. 3. Carentiam prædeterminationis prædeterminantis actum essentialiter exigentem prædeterminationem, seu mutuo connexum cum prædeterminatione, non constituere libertatem ad hunc actum. Ratio est clara in nostris principijs: quia impossibilis est libertas ad actum essentialiter necessarium. Sed in nostris principijs actus essentialiter exigens prædeterminationem, est essentialiter necessarius: ergo, Prob. min. in nostris principijs actus accidentaliter præde-

minatus est accidentaliter necessarius: ergo actus essentialiter exigens prædeterminationem est essentialiter necessarius. Quæstio procedit an carentia prædeterminationis prædeterminantis ad actum accidentaliter prædeterminatum, quam dicti Authores vocant prædeterminationem latam, constitutat libertatem ad actum, & carentiam?

4. Si dicas, ex hoc sequi, non procedere quæstionem: An carentia prædeterminationis Thomisticæ constitutat libertatem? quia prædeterminatione Thomistica, ut ponitur à suis Authoribus, est prædeterminatione ad actum essentialiter exigentem prædeterminationem, & carentia huius nec constituit libertatem ad actum essentialiter exigentem prædeterminationem: quia hæc libertas est impossibilis; nec constituit libertatem ad actum non exigentem prædeterminationem: quia impertinenter le habet ad illum eiusmodi prædeterminatione, & eius carentia, ut vidimus suppositione. 2. Si hæc dicas, eadem ratione dicere poteris, prædeterminationem Thomisticam non auferre libertatem adhuc illativè: quia prædeterminatione Thomistica, ut ponitur à suis Authoribus est componibilis cum liber-

tate, est determinatio, ut actus existat liberè: est applicatio creaturæ ad operandum liberè: est necessaria, ut actus existat libere; est subiectio creaturæ ad Deum necessaria, ut causa secunda operetur liberè: est necessitas consequens se tenens ex parte actus secundi essentialiter supponens libertatem ad actum. Sed quod habet hæc prædicata, non auferit libertatem ut ex terminis patet: ergo si responsio tenet apud Nostros, probat similiter prædeterminationem Thomisticam, nec illativè auferre libertatem.

5. *Resp.* Verum esse, non procedere questionem, an parentia prædeterminationis Thomisticæ constitutat libertatem, relinquendo, ei omnia prædicata, quæ dantur à Thomistis: sicut non intendunt nostri, prædeterminationem Thomisticā auferre libertatē, relinquendo ei omnia prædicta quæ dantur à Thomistis; sed relinquendo ei aliqua prædicata, quæ dantur à Thomistis, v. gr. esse immediatam determinationem inevitabilem ad actum: & addendo alia vi argumentorum, v. gr. esse necessitatem simpliciter antecedentem; se habere ex parte actus primi, & auferendo vi argumentorum alia v. gr. esse necessitatem consequentem: esse componibilem cum

libertate: esse determinationem; ut actus existat liberè: esse applicationem creaturæ ad operandum liberè: esse necessariam ad operandum libere: supponere essentialiter libertatē: quia implicat esse necessitatē simpliciter antecedentem, qualem esse intendunt Nostrī, & quod habeat hæc prædicata.

6. *Similiter* igitur intendimus, parentiam præde terminationis Thomisticæ constituere libertatem, relin quando ei aliqua prædicata, quæ ipsi dantur à Thomistis, & à Nostris v. gr. esse immediatam determinationem inevitabilem ad actum; & addendo alia, quæ vi argumentorum ponuntur à Nostris v. gr. esse necessitatem simpliciter antecedentem; se tenere ex parte actus primi; & auferendo vi argumentorum alia prædicata supra nominata: & ratio est clara: quia de illa prædeterminatione querunt Nostri, an eius parentia constitutat libertatem, de qua supponunt auferre libertatem actus capacis libertatis. Sed Nostri supponunt prædeterminationem Thomisticam auferre libertatem actus capacis libertatis, non relinquendo ei omnia prædicata, quæ dantur à Thomistis; sed addendo ei aliqua prædicata, & similiter auferendo alia, vt constat ex dictis: ergo Nostri querunt: An parentia

prædeterminationis Thomisticæ consti-
tuat libertatem, non relinquendo ei om-
nia prædicata, quæ Thomistæ dant suæ
prædeterminationi; sed relinquendo ei
aliqua prædicata, quæ ei dantur à Tho-
misticis, & Nostris, & addendo vi argu-
mentorum alia, & similiter auferendo
alia.

7 Sup.4. Libertatem saltem debere
constitui per aliquid inferens parentiam
prædeterminationis: quia libertas non est
indifferens, ut sit potestas antecedenter
necessitatis; sed potius est potestas oppo-
sita necessitati antecedenti, qualis est præ-
determinationis. Ex quo sequitur, libera-
tem non præscindere, præcissionem univer-
salitatis, à prædeterminatione, ea ratione
qua homo præscindit à Petro; & qua li-
bertas præscindit ab actu, & parentia, ha-
bendo capacitatem, ut coniungatur cum
actu, & parentia. Præscindit tamen liber-
tas à prædeterminatione præcissionem non
inclusionis, seu non identitatis: quia liber-
tas non constituitur, nec identificatur in-
adéquatè cum prædeterminatione. Tri-
plex tamen est præcisio non inclusionis,
seu non identitatis unius cum alio. 1.
Quod ita non includit aliud, ut possit il-
lud includere, v. gr. data cognitione A,

cum

cum reliquis constitutivis datur libertas
ad actum A, tunc libertas præscindit præ-
cissionem non inclusionis à cognitione B,
indifferenti: quia sine cognitione B da-
tur libertas ad actum A, permittit tamen
libertas constituta per cognitionem A,
constituere libertatem ad actum A, simul
cum cognitione B, non præscindit hoc
modo libertas à prædeterminatione, quia
non potest constituere libertatem ad
actum A, cum prædeterminatione ad
actum A. 2. Præcisio non inclusionis est,
qua permittit coniungi cum alio; sed non
constituet unum simile cum illo: sic liber-
tas potest coniungi cum actu A, sed non
constituit libertatem ad actum A, & ne-
que hoc modo præscindit libertas à præ-
determinatione: quia libertas non potest
coniungi cum prædeterminatione. 3. Pre-
cisio non inclusionis ab alio est, qua non
solum non constituitur, nec identificatur
cum alio; sed potius identificatur, & con-
stituitur per parentiam formalem, vel illa-
tivam illius. Sic præscindit præcissionem
non inclusionis libertas à prædetermina-
tionem: quia libertas non solum non con-
stituitur per prædeterminationem; sed
constituitur per parentiam formalem, vel
illativam prædeterminationis. Et hæc in-

re

re non est præcissio: quia non dicunt
præscindere ab alio, quod constituitur per
arentiam formalem, vel illativam illius.

8 His positis prima sententia dicit, ca-
rentiam prædeterminationis stricte, seu
mutuò connexę cum actu prædetermina-
to non constituere libertatem. Ita Iz-
quier disp. 30.n. 492 Secundi sententia
dicit, nec parentiam formalem prædeter-
minationis stricte, nec parentiam forma-
lem prædeterminationis late, seu non mu-
tuò connexę cum actu, constituere liber-
tatem ad actum prædeterminatum; sed
solum parentiam illativam, qualis est de-
cretum indifferentem applicativum de-
cernens efficaciter substantiam applica-
tionis: & modum, ut omnipotentia con-
currat ex sola determinatione creaturæ.
Ita P Doct. Vinc. Ram. disp. 7. de præde-
terminatione cap. 2. Tertia sententia est Re-
centiorum apud Ribad. disp 14. de actib.
human. cap. 5. dicentium, libertatem pres-
cindere à determinatione, & ut constat
ex eorum solutionibus apud Ribaden. vi-
dentur loqui de tertia præcisione non in-
clusionis nuper explicata. Quarta sententia
nulla facta mentione prædeterminationis
strictæ, & late absolute dicit, parentiam
formalem prædeterminationis Thomisti-

ce constituere libertatem. Ita Ribad.
supra, & SS. MM. eaque potius suppo-
nitur, quam probatur à nostris Autho-
ribus.

SECTIO II.

Carentia formalis prædeterminationis late, &
*carentia formalis prædeterminationis Tho-
mistica, de qua prædeterminatione Nostræ di-
cunt, auferre libertatem ad actum præde-
minatum capacem libertatis, constituit
libertatem ad actum præde-
terminatum.*

9 P Rob. 1. Libertas est potestas
formaliter expedita ab in-
mediata antecedenti, & in-
evitabili determinatione ad operandum.
Sed parentia formalis physicæ præde-
terminationis late, & Thomistica est expe-
ditio formalis ab immediata antecedenti,
& inevitabili determinatione ad ope-
randum: ergo. Mai. est D. Thom. i p.q.
83. art. 2. ad 3. *Facultas continet quandoque
potestatem expeditam ad operandum; & sic
facultas ponitur indefinitio liberi arbitrij.*
Min. videtur vera: quia physica præde-
terminatio est immediata, antecedens, & in-
evitabilis determinatio ad operandum. 2.
Non deesse libertatem, est adesse liberta-
tem,

tem. Sed non deesse libertatem involvit carentiam formalem prædeterminationis: ergo. Prob. min. quod infertur ex præterminatione, ideo erit defectus formalis libertatis, quia erit immediata antecedens, & inevitabilis determinatio ad operandum. Sed physica prædeterminatio est immediata antecedens, & inevitabilis determinatio ad operandum: ergo non deesse libertatem a quo iure involvit carentiam formalem prædeterminationis, ac carentiam illius, quod infertur ex præterminatione. 3. Præcipue Libertas ad consensum constituitur per non esse formaliter alligatum voluntatem immediate antecedenter, & inevitabiliter ad consensu. Sed physica prædeterminatio est alligatio formalis immediata antecedens, & inevitabilis ad consensum: ergo libertas ad consensum constituitur per non esse, seu per carentiam formalem prædeterminationis. Mai. est vera, & conceditur. Prob. min. Alligatio formalis immediata antecedens, & inevitabilis ad consensum, est eiusmodi connexio metaphysica cum consensu. Sed physica prædeterminatio est connexio metaphysica immediata antecedens, & inevitabilis cum consensu: ergo est alligatio formalis, &c. Mai. vide-

tur

tur Vera: quia alligatio moralis est conexio moralis: alligatio physica est conexio physica, & nullis termininis magis formalibus explicabitur alligatio, quam per connexionem. Ita Ribad. parum immutatus.

10 Prob. 2. Carentia formalis illius, quod formaliter necessitat voluntatem immediate antecedenter, & inevitabiliter constituit libertatem. Sed physica prædeterminatio se habens ex parte actus primi (qualiter se habere dicunt Nostr AA. & P. Doct. Ram. disp. 5. nu. 15. & 152.) formaliter immediate antecedenter, & inevitabiliter necessitat voluntatem: ergo carentia formalis physica prædeterminationis constituit libertatem. Prob. min. formalis connexio immediata, antecedens, & inevitabilis cum consensu est formalis necessitas: Sed physica prædeterminatio se habens ex parte actus primi, est formalis connexio immediata, antecedens, & inevitabilis cum consensu: ergo est formalis necessitas. Minor videtur vera: quia physica prædeterminatio est determinatio inseparabilis à consensu, & determinatio inseparabilis à consensu formaliter est connexio cum consensu: Mai. que videtur vera prob.

Ott.

Omnis connexio formalis est necessitas: ergo connexio formalis immediata antecedens inevitabilis cum consensu est necessitas formalis consensus. Prob. ant. connexio moralis cum consensu est necessitas moralis consensus; connexio physica cum consensu est necessitas physica consensus: ergo omnis connexio est necessitas. Confirm. connexio moralis inevitabilis cum consensu tenens ex parte actus primi, formaliter necessitat moraliter ad consensum, adeo ut eius parentia constituat libertatem moralem ad consensum. Connexio physica se habens ex parte actus primi inevitabilis formaliter necessitat physicè ad consensum, & eius parentia constituit libertatem physicam. Maior inclinatio ad unum extremum inevitabilis se tenens ex parte actus primi tollit formaliter libertatem esse in æquilibrio, & eius parentia constituit libertatem in æquilibrio: ergo formalis connexio immediata antecedens, & inevitabilis se habens ex parte actus primi est formaliter necessitas, & eius parentia constituit libertatem.

ii Confirm. 2. Unio hypostatica, & visio beata inevitabilis, & se habentes ex parte actus i. formaliter ne cessant ad non

non peccandum, & eius parentia formalis constituit libertatem ad peccandum. Vincio catenarum formaliter necessitat ad non ambulandum, & eius parentia constituit potestatem proximā ad ambulandum. Sed non alia ratione, nisi quia sint immediatè antecedenter, & inevitabiliter connexæ cum parentia peccati: ergo physica prædeterminatio se habens ex parte actus i. immediatè antecedenter & inevitabiliter connexa cum consensu formaliter necessitat ad consensum, & eius parentia constituit libertatem. Prob mai. quia dicere unionem hypostaticam se habentem ex parte actus i. & inevitabilem, & visionem beatam similiter se habentem, solum reddere voluntatem illative impecabilem, quatenus prima inferat parentiam alicuius constitutivi libertatis, v. gr. decreti applicativi indifferentis. 2. quatenus inferat parentiam iudicij indifferentis; præter quam videtur durum, est falsum: quia quod attinet ad visionem beatam, quæ detur stante iudicio æquè allicienti, ac retrahente, præcise deficiente visione, dabatur iudicium indifferentis ergo visio non illativa, sed formaliter auferat libertatem, auferendo suam parentiam. Similiter etiam vide int. durum di-

304

Disp. 5.

dicere, vincionem catenarum solum illas
tive auferre potestatem proximam am-
bulandi, quatenus infert carentiam de-
creti applicativi: quia si carentia decreti
applicativi auferit formaliter potestatem
proximam ambulandi: quia est connexa
cum carentia deambulationis; cur vin-
cio catenarum se habens ex parte actus
primi connexa cum carentia deambula-
tionis non auferet formaliter potestatem
proximam deambulandi?

12. Confirm. 3. decretum applicati-
vum connexum cum consentu formaliter
necessitat ad consensum, & eius carentia
formalis constituit libertatem. Sed eadem
est ratio de physica prædeterminatione:
ergo Prob. mai. decretum applicativum
connexum non est maioris efficacia,
dum applicat causam necessariam, ac dum
applicat causam ex se liberam. Sed de-
cretum applicativum connexum dum ap-
plicat causam necessariam, formaliter il-
lam necessitat; ergo dum applicat cau-
sam ex se liberam, formaliter illam ne-
cessitat. Prob. conf. ideo decretum appli-
cativum connexum formaliter nece-
ssitat causam necessariam: quia reddit eam
ex parte actus 1. connexam cum opera-
tione. Sed etiam dum applicat causam ex

se

L. Et. 5.

305

se liberam, reddit eam formaliter conne-
xam cum consensu: ergo formaliter eam
nece sit: mai. videtur vera, vel dic, cur
formaliter necessitat causam necessariam
min. patet: quia eo ipso, quod unum con-
stitutivum potestatis proxima sit conne-
xum cum consentu, reddit potestatem
proximam connexam cum consentu.

13. Confirm. 4. sicut posita voluntate, iudicio indifferenti, applicatione in-
differenti omnipotenti, intelligitur vir-
tus proxima expedita, vertibilis ad con-
sensum, & carentiam, ut dicis: ita intel-
lecta voluntate, iudicio, & omnipotentia
applicata per decretum connexum, in-
telligitur virtus proxima determinata ad
unum; & sicut decretum indifferenter apli-
cativum infert carentiam prædetermi-
nationis, & decreti connexi: similiter de-
cretum connexum infert carentiam de-
creti applicativi indifferentis: ergo de-
cretum applicativum connexum forma-
liter necessitat. Vel si non necessitat for-
maliter, licet inferat carentiam decreti
indifferentis, sed necessitas formalis con-
stituitur per carentiam decreti indifferentis:
cur voluntate, & iudicio supernatura-
li positis, applicatio indifferentis omni-
potentie ultimò formaliter constitueret li-
ber-

V.

ber-

bertatem: quia infert carentiam decreti connexi, & prædeterminationis, & non constituet formaliter libertatem carentia decreti connexi, & prædeterminationis? Si enim potestas proxima necessaria constituit per aliquam carentiam formalem præter illativam, cur potestas proxima immediatè libera non constituetur per aliquam carentiam formalem præter illativam?

14. Si dicas ideo esse: quia certum est, decretum indifferens constituere libertatem: & ideo eius carentia formalis necessariò constituit necessitatem formalem. *Contra 1.* Quia decretum applicativum constituit potestatem proximam necessariam, & se habet ex parte actus 1. Ideoque saltem inadæquate constituit necessitatem proximam formalem; & tam dicis, quod ut detur libertas, non requiritur, quod detur carentia huius decreti pro signo libertatis; sed sufficit, quod detur pro alio signo: ergo licet decretum indifferens constituat libertatem, ut detur necessitas formalis, non requiritur, quod detur carentia decreti indifferens pro signo potestatis proximæ, sed sufficit, quod detur pro alio signo: & quod pro signo necessitatis proximæ for-

ma-

malis detur decretum applicativum conexum. Ad modum quo, dum deficit gratia, non datur defectus formalis gratiæ in signo, in quo daretur gratia, si non deficeret. Idem de expulsione cuiusvis formæ, ut patet ex philosophia. Si ergo carentia decreti indifferentis constituit necessitatem formalem, ideo est, quia est carentia constitutivi determinate requisiti ad libertatem, & positivè reddentis voluntatem indifferentem. Sed decretum conexum est constitutivum determinatè requisitum ad potestatem proximam necessariam, positivè reddentem voluntatem determinatam: ergo eius carentia formalis constituit libertatem.

15. Prob. 3. sicut se habet carentia prædeterminationis prædeterminantis actum essentialiter exigentem prædeterminationem respectu carétia talis actus; se habet carétia prædeterminationis prædeterminantis actum accidentaliter prædeterminatum. Sed carentia prædeterminationis prædeterminantis actum essentialiter exigentem prædeterminationem constituit potestatem proximam ad carentiam talis actus: ergo carentia prædeterminationis prædeterminantis actum accidentaliter prædeterminatum consti-

tuit potestatem proximam ad carentiam talis actus, & consequenter constituit libertatem; maior videtur vera: quia sicut prima determinatio constituit potestatē proximam ad primum actum; ita prædeterminatio ad actum accidentaliter prædeterminationatum constituit potestatē proximam ad illum iuxta Nostros. Prob. min. Præcisè deficiente prædeterminatione ad actum essentialiter exigentem prædeterminationem, est voluntas formaliter necessitata ad carentiam talis actus. Sed solum necessitatur formaliter ad carentiam actus per aliquid constituens potestatem proximam ad illam: ergo carentia formalis prædeterminationis ad actum essentialiter exigentem prædeterminationem constituit potestatem proximam ad carentiam actus. Min. est certa. Prob. mai. præcisè deficiente prærequisito essentiali se habente ex parte actus primi ad actum, est voluntas formaliter necessitata ad carentiam actus. Sed prædeterminatio est prærequisitum essentiale ex parte actus primi ad actum essentialiter exigentem prædeterminationem: ergo præcisè deficiente prædeterminatione ad actum essentialiter exigentem prædeterminationem, est voluntas formaliter ne-

cessitata ad carentiam actus. Confirm. prædeterminatio ad actum essentialiter exigentem prædeterminationem, formaliter necessitat voluntatem ad actum essentialiter necessarium: ergo prædetermination ad actum non exigentem prædeterminationem, formaliter necessitat voluntatem ad actum accidentaliter necessarium. Prob. ant. Potestas proxima inevitabiliter connexa, & essentialiter exacta ad actum, formaliter necessitat voluntatem ad actum. Sed prædeterminatio ad actum essentialiter exigentem prædeterminationem, constituit potestatem proximam connexam, & necessariò exactam à tali actu: ergo formaliter necessitat voluntatem ad talem actum.

16 Prob. 4. Carentia illius, quod formaliter auferit libertatem, constituit libertatem. Sed physica prædeterminatio formaliter auferit libertatem: ergo carentia formalis prædeterminationis constituit libertatem. Maior est certa: quia libertas constituitur per carentiam sui defectus formalis. Prob. min. libertas est potestas proxima *compatibilis* cum consensu, & carentia, aut saltem *non incompatibilis* inevitabiliter. Sed physica prædeterminatio ad consensum reddit potestatem pro-

proximam formaliter *incompatibilem* inevitabiliter cum parentia: ergo formaliter aufert libertatem. Prob. min. Quod se habet ex parte actus primi, & est formaliter *incompatibile* cum parentia reddit potestam proximam formaliter *incompatibilem* cum parentia. Sed physica prædeterminatio ad consensum se habet ex parte actus primi, & est formaliter *incompatibilis* cum parentia: quia est formalis determinatio inseparabilis à consensu: ergo. *Confirm.* Quod formaliter impellit, trahit, & determinat ex parte actus primi inevitabiliter ad conensem, formaliter aufert indifferentiam actus primi, & consequenter libertatem. Sed physica prædeterminatio se habens ex parte actus primi formaliter impellit, trahit, & determinat ex parte actus primi inevitabiliter ad consensum: ergo formaliter aufert indifferentiam actus primi, & consequenter libertatem. Min. videtur vera; quia est formalis determinatio inseparabilis à consensu Prob. mai. In differentia actus primi formaliter consistit in non esse *inevitabiliter determinatum* ex parte actus primi: quod enim est formaliter determinatum, ea ratione, qua est sic determinatum ad unum, quomodo est indifferentis? Si di-

cas,

cas, prædeterminationem non determinare formaliter ex parte actus 1. quia non determinat formaliter ex parte actus 1. ad consensum, quod non aufert aliquod constitutivum libertatis: videtur petitio principij: quia ideo intendimus prædeterminationem auferre constitutivum libertatis: quia determinat formaliter actum primum: quia est formalis determinatio se habens ex parte actus pri-

mi.

17 Prob. 5 Carentia prædeterminationis in aliquo casu constituit libertatem: ergo in omni casu Prob. ant. Supposito iudicio indifferenti, & reliquis constitutivis, si Deus, ut potest, applicaret omnipotentiam per decretum indifferentis inefficaciter volens consensem, nihil decerrens de modo applicationis, tunc posset esse libera voluntas. Sed tunc parentia prædeterminationis constitueret libertatem: ergo Maior videtur certa: quia tunc daretur tota virtus proxima completa ad consensem, & parentiam, & ratione applicationis indifferentis, & nulla data necessitate antecedenti, voluntas esset vertibilis ad consensem, & parentiam. Et hunc casum esse potabilem constat: quia de facto iudicamus, ita applicari omnipo-

V

ten-

centiam ad actus liberos, immo, & aliquando ita applicari de facto, aut saltem posse applicari ad actus necessarios. Prob. min. Tunc constitueret libertatem carentia formalis, vel illativa prædeterminationis. Sed tunc non daretur carentia illativa: ergo eam constitueret carentia formalis. Prob. min. si aliquid esset carentia illativa, esset decretum applicativum. Sed decretum applicativum indiferens nihil decernens de modo applicationis, non infert carentiam prædeterminationis, neque carentiam decreti efficacis; quia componibilis sunt volitio efficax, & volitio inefficax eiusdem rei: siquidem decretum inefficax de salute Petri, quale est volitio seria de salute omnium, componitur cum decreto efficaci de salute Petri: ergo.

18. Prob. 6. Carentia prædeterminationis potest constituer libertatem: ergo eam constituit: Ant. videtur verum, quia est in signo apto ad constituendam libertatem: siquidem se habet comitanter ad libertatem, cum non sit causa, neque effectus libertatis; immo quod est effectus alienius constitutivi libertatis, ut simplex complacentia necessaria orta ex cognitione allicienti ad actum est in signo apto ad constituendam libertatem ad actu,

Prob.

Prob. conseq. Si posita cognitione allicienti, & retrahenti sufficienti ad constituer libertatem, superveniant alia cognitions indiferentes, illæ cognitions constituent libertatem, & immutabunt hypothesim scientiarum mediarum. Sed non alia ratione nisi quia sunt in signo apto ad constituendam libertatem: ergo si carentia prædeterminationis potest, & est in signo apto ad constituendum libertatem; & iux modo iuvare potest ad operationem, constituet libertatem: aut saltem non erit maior ratio, cur illæ cognitions supervenientes constituant libertatem, & eam non constituant carentia prædeterminationis, cuius influxus, ut pote negativus sufficienter salvabitur in eo, quod sit in signo apro ad iuvandum ad ponendam operationem, aut carentiam ex determinatione creaturæ.

SECTIO III.

Solvuntur argumenta.

O Bijc. 1. ex P. Vinc. Ramir. Précisè intellectis voluntate iudicio indifferenti, præ-